

Tað er uppgávan hjá formansskapinum í lögtinginum at syrgja fyrri, at umstøðurnar hjá teimum, sum skulu lóggeva, eru so góðar, sum tað á nakran hátt ber til
(Savnsmynd)

Tingarbeiðið skal vera liðiligt og støðugt

Formansskapurin vil hava, at landstýrið í hesum álmanakkaárinum skal koma við helvtini av tingmálunum, sum skulu viðgerast í hesari tingsetuni

Tað er uppgávan hjá formansskapinum í lögtinginum at syrgja fyrri, at umstøðurnar hjá teimum, sum skulu lóggeva, eru so góðar, sum tað á nakran hátt ber til. Tingsskipanin er grundarlagið, sum tingið verður stjórnað eftir, men formansskapurin skal alla tíðina viðgera, hvat kann betrast, og eisini undan tingsetuni, sum tað verður farið undir í morgin, hevur formansskapurin verið saman, og teir fara eisini at taka ítøkilig stig fyrri at betra um umstøðurnar.

Tað sigur Finnbogi Ísakson, tingformaður. Í síðstu viku umrøddu vit ætlanirnar um at hækka lønirnar hjá lögtingsmonnum, og vit nevndu eisini, at tað verður bœtt um fysisku karmarnar, og at teldan fer at verða meiri nýtt, enn hon hevur verið higartil.

Tilrættaleggjingin

Onkuntíð hevur lógararbeiðið fram móti árskiftinum og serliga fram móti endanum av tingsetuni verið skýrt fyrri at vera fusk, og tað er komið fyrri, at tað

hevur verið neyðugt hjá tinginum at fara afturum aftur, tí tað hevur tingið ov skjótt fyrri seg.

Hesum ætla teir at sleppa undan í framtíðini:

– Tað er náttúrligt, at tað er nógv á skránni síðstu dagarnar, men tað, sum hevur gingið fyrri seg, eigur ikki at halda fram. Tað er landstýrið, sum leggur nógv tey flestu uppskotini fyrri tingið, og eg fari at skriva lógmanni bræv, har eg fari at heita á hann um at skipa soleiðis fyrri, at helmingurin av teimum uppskotum, sum landstýrið ætlar at leggja fyrri tingið í hesi tingsetuni, verða lögð fram á tingborði í hesum álmanakkaárinum.

– Nýggja tingsetan verður hin fyrsta heila tingsetan eftir fyrsta lögtingsvaldið aftan á nýggja stýrisskipanarlógin er komin í gildi. Tað hevur verið funnist at, at javnvágin millum lögting og landstýrið hevur ikki verið tann rætta. Týðningarmiklasta uppgávan hjá formansskapinum er at syrgja fyrri, at tingið fær so góðar møguleikar at útinna sín part, sum tað á nakran

hátt ber til, staðfestir lögtingsformaðurin.

Arbeidsongodin

Við hvørt hava tingmenn givið ilt av sær, tí teir hava ikki havt nóg nógv at gera, og tað er meiri enn so komið fyrri, at tingformaðurin av formansspallinum hevur heitt á landstýrið um at koma við fleiri málum.

– Tað besta er, um tingið arbeidir støðugt og regluliga, og at tingmenn vita, nær tað er tingfundur. Eg kundi hugsa mær, at nevndirnar høvdu fund fyrrapart, og at tingið var saman seinnaftur frá týsdegi og til friggjadag, sigur tingformaðurin.

– Øll mál skulu viðgerast gjølla, eisini tey, sum ikki beinleiðis hava við fíggarlig viðurskifti og landskassan at gera. Higartil hevur tað verið soleiðis, at uppskotini til ríkisráttartilmæli hava verið minni viðgjørd enn uppskotini til lögtingslógir. Tað eigur at vera broytt. Hugburðurin skal vera, at vit skulu koma við einum tilmæli og ikki, sum tað higartil hevur verið, bara

taka uppskoti til eftirtektar. Tað skal vera soleiðis, at vit gjølla vísa á, hvørjar avleiðingar, uppskotið fer at hava fyrri okkara samfelag.

Tað kann tykjast sum um, at tað liggur lítið ella einki arbeiði aftanfyrri eitt tilmæli frá einari nevnd, ella serliga frá umboðunum fyrri samgonguflokkarnar í einari nevnd, um at taka undir við uppskotinum hjá landstýrinum.

– Men eisini aftanfyrri slík tilmæli eigur at liggja eitt stórt kanningararbeiði og ein politisk viðgerð. Tað er ábyrgdin og skyldan hjá umboðunum fyrri lóggevvaldið at kanna avleiðingar av teimum uppskotunum, sum útinnandi valdið kemur við, men tað er einki forgjort í, at niðurstøðan er, at nevndin ella partur av nevndini mælir til at taka undir við uppskotinum. Men tað skulu vera tíð og umstøður annars til at arbeida seg fram til tað tilmælið.

Broyingarnar

Tá tingið nú kemur saman eru tað ein stórir partur av

tingmanningini, sum – burtursæð frá teimum fáu døgnum tingið var saman, eftir at landstýrið var skipað – fer undir sína fyrstu tingsetu. Tað ræður um hjá formansskapinum at syrgja fyrri, at alt gongur rætt og sømiliga fyrri seg, og tað verður gjørt við at formaðurin og formansskapurin syrgja fyrri, at vanligu mannagongdirnar verða hildnar í hevd, samstundis sum at arbeiðið verður við at gera tær broytingar, sum teir í formansskapinum halda vera neyðugar.

Amboðið, sum tingarbeiðið verður skipað við, er tingsskipanin. Í síðsta kapitli í henni stendur, at uppskot til broyting í henni skal viðgerast í lögtinginum, soleiðis sum onnur lögtingsuppskot verða viðgjørd. Tað stendur eisini, at broytingar kunnu ikki koma í gildi fyrr enn á ólavsøku árið eftir, at tær eru samtyktar.

– Endamálið má alla tíðina vera, at umstøðurnar hjá tinginum at arbeida eru so góðar, sum tað ber til. Eg skilji væl, at tað skal ikki bera til at broyta tingskip-

anina í tíð og ótíð, men eg haldi kortini, at tað er ólagaligt, at ein broyting, sum tað í formansskapinum og í lögtinginum er meiriluti fyrri at gera, ikki skal kunna fremjast fyrr enn á ólavsøku. Tað vil siga, at um vit nú beinavegin eftir ólavsøku samtykkja eina broyting, so kemur hon ikki í gildi fyrr enn á ólavsøku í 1999. Tað er sera ólagaligt, heldur lögtingsformaðurin.

Orðaskiftið

Finnbogi Ísakson heldur, at tað er av stórum týðningi, at orðaskiftið í tinginum verður skipað so lagaliga, sum tað ber til. Sjálvur heldur hann t.d., at tað hevði verið rætt, at andstøðan fekk orðið skjótari, enn hon fær tað undir galdandi skipan. Tingsskipanin sigur, at framsøgumenninir fáa orðið eftir flokkastødd. Í sitandi tingi vil tað siga, at framsøgumenninir fyrri bæði tjóðveldisflokkinn og fólkaflokkinn fáa orðið, áðrenn fyrsta umboðið fyrri ein andstøðuflokk, javnaðarflokkinn, sleppur framta.

– Fyri orðaskiftið hevði tað verið gagnligt, at andstøðan slapp fyrri upp í part, heldur tingformaðurin, sum vísir á, at í nýggja tinginum fer tað at ganga skjótari at fáa framløgurnar hjá flokkunum avgreiddar, enn tað gjørdi í gamla tinginum. Eftir valið í 1994 vóru átta flokkar í tinginum. Nú eru teir seks í talið.

Formansskapurin hevur møguleikar at gera smávægis broytingar, og formansskapurin hevur longu samtykt at gera broytingar í sambandi við orðaskiftini:

– Tá galdandi tingsskipan kom í gildi, bar tað til at gera viðmerkingar eftir hvørja framløgu. Hetta vísti seg at vera óheppið, tí tað hevði við sær, at tað so at siga var eitt heilt orðaskiftið hvørja ferð eitt flokkumboð hevði havt sína framløgu. So varð hetta broytt, og nú hevur tað verið soleiðis, at tað ikki hevur verið møguleiki fyrri at gera viðmerkingar fyrr enn allir framsøgumenninir hava havt orðið. Hetta hevur heldur ikki víst seg at vera serliga heppið, og nú royna vit ein millumveg. Formansskapurin hevur samtykt, at eitt umboð fyrri hvønn flokkinn kann fáa høvi til at gera eina viðmerking eftir hvønn framsøgumann.